

op til Grønland og, saa godt som det var muligt, satte sig ind i grønlandske Forhold, forhandlede med Landsraadene og de mindre Raad, der findes deroppe, og med Befolkningen samt hørte dens Ønsker. Delegationen kunde naturligvis ikke føre saadanne Samtaler uden at tilkendegive den danske Nations varme Interesse for Grønland, hvilket jo ogsaa var en Sandhed, som bl. a. har faaet sit Udtryk deri, at vi har siddet en hel Vinter herinde og ført ivrige og grundige Forhandlinger, 30 Mand, 15 fra hvert Ting, angaaende det vanskelige grønlandske Spørgsmaal. Men den første Hilsen, de faar fra Danmark, efter at dette er sket, er denne Overenskomst, som giver fremmede Adgang til Landet, hvorved det lukkede Lands Princip brydes, og hvorved fremmede faar Adgang til at færdes mellem Eskimoerne og meget let kan paaføre dem de Ulykker, som alle andre Steder hurtigt har ført til en saadan indfødt Befolknings hurtige Tilbagegang og fuldstændige Tilintetgørelse. Giver man fremmede Adgang, er det uundgaaeligt, at de grønlandske Erhvervsinteresser bliver skadet.

For faa Aar siden vilde nogle eskimoiske Fangere fra Julianehaab tage Ophold oppe ved Lindenvsfjord, men det sydgrønlandske Landsraad modsatte sig, at der blev givet dem den dertil fornødne Hjemmel, fordi man var bange for, at selv en saa ringe Bosættelse vilde skade Julianehaabs Foraarsfangst, naar Sæltrækket følger med Storisen rundt Kap Farvel. Men hvor meget større Skade vil der ikke ske ved Anlæg af norske Stationer, som forsynes med Rifler og andet, som hører til en paa-gaaende Fangst? En særlig Fare opstaar der ved Fangst af Sælen fra Land — det, som jo netop har voldt saavel Eskimoerne som os, deres Venner, store Bekymringer, idet Anvendelsen af Spærregarn i Efteraarsmaanederne, hvor Grønlandssælterne optræder i Flokke paa henvend et halvt Hundrede Stykker, kan sættes i System mellem Fastlandet og Skærene saavel som ogsaa i Sundene mellem Skærene indbyrdes, og det er netop i den Tid, da Besejlingen af Frederik den Sjettes Kyst er den gunstigste. Det vil derfor være et kraftigt Indgreb, der her gøres i Eskimoernes Livsvilkaar.

Det var forstaaeligt, at man herhjemme kunde være stemt for en saadan Overenskomst paa det Tidspunkt, da den blev fremsat, og da ikke alle Spørgsmaal var drøftet til Grunden. Og der spillede selvfølgelig et meget vigtigt Forhold ind, nemlig det varme Ønske hernede hos os om at

bevare det bedst mulige Forhold til Norge, saaledes som vi ønsker at opretholde et godt Forhold først og fremmest til de andre nordiske Magter. Men allerede før denne Overenskomst er blevet vedtaget, har det jo vist sig, at Overenskomsten selv er et Væld af Kilder til Uenighed mellem de to Stater, og det er et simpelt Forlangende, at der bringes Klarhed i disse Forhold, saaledes at Traktaten ikke giver Anledning til Strid, førend den endnu er traadt i Kraft. Det var til Dels naturligt, at man oprindeligt mente at kunne slaa sig til Taals dermed, naar Hensyn tages til den Opfattelse, man den Gang havde paa en Række Punkter. Nu har det imidlertid vist sig, at i hele Egnen fra Angmagssalikdistriktet og nedefter mod Lindenvsfjorden færdes der Eskimoer, og det har vist sig, at Besejlingsforholdene langt fra er saa vanskelige, som man den Gang troede. Det er ogsaa de Forhold, der har bevirket, at Betænkelighederne kom ind indenfor den danske Delegations egen Kreds. Saa havde man ogsaa troet, at man kunde fastsætte Angmagssalikdistriktets Grænser saa nogenlunde, som man vilde, og man havde jo egentlig autoritative Udtalelser for denne Opfattelse. Det har imidlertid vist sig, at denne Mulighed aldeles ikke eksisterer, men at Angmagssalikdistriktets Grænser skal fastsættes i Henhold til Plakat af 1771 og ikke ud derover, og de Eskimoer, som fra denne Koloni vandrer ud over dens Grænser eller i øvrigt er kommet til at færdes derude, er ikke underkastet den Beskyttelse, som de danske Bestemmelser for Angmagssalikdistriktet giver.

Jeg betragter en eventuel Vedtagelse af denne Overenskomst som en sørgelig Handling af den danske Lovgivningsmagt, saa meget sørgeligere, som vort Folk jo ellers er et godt og dygtigt Folk, dygtigt i Landbrug, Industri, Kunstindustri, Haandværk, dygtigt i Kunst og Videnskab. Men saa snart vi skal til at drive Politik udefter, saa er det: Stryg Flaget, stryg Flaget. *Alle*, der har været knyttet til Grønland, enten det har været som Forskere, eller de har viet Grønland en stor Del af deres Liv ved nyttebringende Arbejde til Gavn for Grønlænderne, trygler den danske Rigsdag om ikke at vedtage denne Overenskomst, men Politikerne hører dem ikke. Den grønlandske Handels Styrelse karakteriserer Overenskomsten saaledes, at der ved den hjemles Oprettelse af faste Fangststationer omkring i Landet, hvilket vil være dræbende for det Arbejde, der er udført paa Grønlands Østkyst siden 1894, men Poli-